

boende hos dem, naar de bliver gamle. Og saa kan de faa Alderdomsunderstøttelse efter de Regler, der gælder for denne. Det ærede Medlem siger, at det er Lagtingets Skyld, at Aldersrenteloven ikke er indført, Lagtinget er en konservativ Forsamling, langt værre end det engelske Overhus. Men det ærede Medlem siger selv, at vi skal lade Færøerne have Selvstyre. Og alle Kommuner deroppe er blevet spurgt, om de vilde have Aldersrenteloven, og alle Kommuner har svaret: Nej, vi vil ikke have Aldersrenteloven. Kommunerne over det hele, altsaa ogsaa de Kommuner, som beherskes af de Mennesker, det ærede Medlem kalder Slaver, har udtalt sig for det samme: Vi vil ikke have denne Lov indført paa Færøerne. Ikke desto mindre opfordrer det ærede Medlem Regeringen til at indføre denne Lov deroppe. Er det det, man kalder Selvstyre paa Færøerne?

Det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at det ikke er gjort med Aldersrenteloven. Det ærede Medlem ser vist ikke, hvilken Betydning det vil have for Færøerne, at Aldersrenteloven indføres. Det vil nemlig gribe meget ind i Ulykkesforsikringsloven; thi nu er Forholdet det, at naar en ung Mand drukner, saa faar hans Forældre i stor Udstrækning Erstatning, fordi det nemlig rent faktisk er ham, der har Forsørgelsen af Forældrene. Men hvis det Forhold blev ændret, saaledes at det ikke længere var ham, der var deres Forsøger, saa vilde de store Erstatningssummer, der nu udbetales, ikke komme op til Færøerne.

Det ærede Medlem talte om Skolerejserne og udslyngede der den Paastand, at det var de velhavendes Børn, der denne Gang kom herved; det var fortalt ham deroppe. Jeg ved ikke, hvorledes det er, men for Resten vilde det forekomme mig nogenlunde sandsynligt, at det var Børn af Forældre, der var om ikke velhavende, saa dog nogenlunde velstillede, for det koster altid noget at faa Børnene sendt herved; der er Udgifter til nyt Tøj, og hvad der ellers kan være. Men jeg maa sige, at der var Børn henede af Forældre, som jeg var forbavset over overhovedet havde Raad til at sende deres Børn hened. Jeg forstaa derfor heller ikke, hvorledes det ærede Medlem tør slynge en saadan Paastand ud i det blaa uden at have nogen som helst Argumentation derfor.

Det ærede Medlem sluttede med at anmode Regeringen om at tage hele det økonomiske Forhold mellem Danmark og Færøerne op til Overvejelse; thi som det

tydelig fremgaar af det foregaaende i hans Tale, er han utilfreds med Ministeriet Neergaard, idet det har anvendt for mange Penge paa Færøerne og ikke har anvendt dem paa den Maade, det ærede Medlem vil have. Derfor bør det Forhold tages op til Revision. Det ærede Medlem nævner, hvorledes Udgifterne til Færøerne er vokset under Ministeriet Neergaard. Hertil maa jeg sige, at det er mig en stor Glæde, at Udgifterne er vokset under Ministeriet Neergaard, nemlig til Havne, Vejanlæg og den Slags Ting, og jeg haaber, at det skal være Indledning til en god Udvikling paa Færøerne. Men naar nu det ærede Medlem siger, at vi skal tage hele det økonomiske Forhold op til alvorlig Overvejelse, efter hans Fremstilling for at begrænse vore Udgifter til Færøerne, saa vil jeg sige til den højtærede Justitsminister, at hvis han gør det, saa kan han rose sig af, at det er Begyndelsen til Afslutningen, vi er inde paa. Thi hvis vi nu ogsaa skal til overfor Færøerne at sige: Nu maa vi have en Ordning paa det finansielle Forhold imellem os, saa er det Begyndelsen til Enden.

Derfor vil jeg, lige saa indtrængende som det ærede Medlem opfordrede Regeringen til at tage det Spørgsmaal op, opfordre Ministeriet til at fortsætte med den Politik, der blev indledet under Venstreministerierne, først under Klaus Berntsen og derefter under Neergaard, da man sagde til Færøernes Lagting: Lav en 5-aarig Periode og kom med Forslag om, hvad I ønsker udført i den Periode, saa tager vi under Overvejelse, hvad vi har Raad til at gaa med til, og saa arbejder vi videre efter den Plan. Men lad os ikke komme ind paa en Opgørelse af det økonomiske Forhold mellem Færøerne og Danmark, det vilde være ganske forkert.

Deroppe siger det ærede Medlem: Bombarder bare Statskassen! Det ærede Medlem sagde her, at han kun tænkte paa Aldersrenteloven, ikke paa andre Udgifter. Ja, saa er det daarlige Referater i begge Bladene deroppe, thi efter Bladreferaterne maa Færingerne faa det Indtryk, at en Rigsdagsmand af Regeringspartiet har været deroppe og har sagt: Bombarder bare Statskassen, det skal være Løsenet. Det var deroppe. Men da det ærede Medlem kommer herved og ser de store Udgifter, vi har til Færøerne, siger han til Rigsdagen: Vi maa tage det Spørgsmaal op, Udgifterne til Færøerne er steget for stærkt. Et saadant Dobbeltspil, deroppe at sige eet og henede et andet, kan ikke gaa. Vi maa kunne holde en Tale, som kan holdes baade